

แนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาจีน สำหรับผู้เรียนชาวไทย

The Guidelines to Improve the Skills of Memorizing Chinese Vocabulary for Thai Learners

ปิยธิดา สังสีแก้ว

Piyathida Sangsikaew

บทคัดย่อ

เครื่องมือสำคัญในการเรียนภาษาจีนของผู้เรียนคือคำศัพท์ ซึ่ง “คำศัพท์” นั้นถือได้ว่าเป็นหัวใจสำคัญที่ขาดไม่ได้ในการเรียนภาษา โดยเฉพาะในภาษาจีนเท่านั้น แต่ยังรวมถึงภาษาอื่น ๆ ด้วย เพราะการติดต่อสื่อสาร ไม่ว่าจะเป็น การฟัง การพูด การอ่าน หรือการเขียน ความเข้าใจในภาษาจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อรู้ความหมายของคำศัพท์ หากไม่รู้ความหมายของคำศัพท์จะส่งผลให้การสื่อสารเกิดความผิดพลาด หรือการเจรจาไม่สัมฤทธิ์ผล ดังนั้นบทความนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอเทคนิคการจัดการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาจีนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะการจำคำศัพท์ภาษาจีนได้ดียิ่งขึ้น พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนให้กับครู อาจารย์ เพื่อนำไปปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอน วิธีการสอนที่เสนอแนะได้แก่ การอธิบายส่วนประกอบของตัวอักษรจีน การปูพื้นฐานในการเขียนอักษรจีน การเขียนตามคำบอก การจัดกลุ่มคำศัพท์ตามชนิดของคำ การฝึกใช้คำศัพท์ตามบริบท การฝึกแต่งประโยคจากคำศัพท์ การอธิบายคำศัพท์ใหม่ด้วยคำศัพท์เดิมที่มีความหมายใกล้เคียงกัน การอ่านคำศัพท์ การแปลความหมายของคำศัพท์เป็นภาษาไทย การใช้เกมในการจัดการเรียนการสอน และการใช้กิจกรรมบันเทิงหรือกิจกรรมนันทนาการ

คำสำคัญ: การจัดการเรียนการสอน การจำคำศัพท์ ภาษาจีน

Abstract

The important tool of learning Chinese for every student is a vocabulary. The vocabulary is an essential key for learning Chinese as well as other languages. All communicative forms like listening, speaking, reading, writing, and understanding of the language will recognize if learners understand the meaning of vocabulary. If the learners do not understand the meaning of the words, they are not able to communicate effectively. This article aims to provide the vocabulary teaching techniques to improve memorizing Chinese vocabulary skills, and to provide the guidelines in Chinese teaching both teachers and instructors who need the techniques to improve teaching strategies in classroom. The teaching techniques consist of the components of Chinese characters, fundamental of Chinese writing, Chinese dictation, categorizing the type of Chinese vocabulary,

applied Chinese vocabulary in different context, Chinese composition, Chinese synonym, Chinese reading, translation Chinese into Thai, using game in Chinese teaching, entertainment, and recreation activities.

Keywords: Teaching management, Vocabulary memorization, Chinese

วันที่รับบทความ : 20 สิงหาคม 2564

วันที่แก้ไขบทความ : 06 กันยายน 2564

วันที่ตอบรับตีพิมพ์บทความ : 10 กันยายน 2564

1. บทนำ

เนื่องจากในปัจจุบันมีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยอย่างแพร่หลาย ทั้งในระดับ

ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา ขณะเดียวกันผู้เรียนภาษาจีนในประเทศไทยก็มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ แต่ในการจัดการเรียนการสอนนั้นยังคงมีปัญหาในหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ไวยากรณ์ ตัวอักษรจีน หรือแม้กระทั่งด้านการสอนคำศัพท์ภาษาจีนก็ยังคงพบปัญหาอยู่ ซึ่งนับว่าเป็นอุปสรรคสำหรับผู้เรียนชาวไทยที่เรียนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ

“คำศัพท์ภาษาจีน” เป็นองค์ประกอบหนึ่งในการเรียนภาษาจีนที่ขาดไม่ได้ หากผู้เรียนสามารถจำคำศัพท์ภาษาจีนได้ และนำไปใช้ก็จะทำให้ผู้เรียนสามารถนำไปต่อยอดการเรียนภาษาจีนของตนเองได้ และสามารถพัฒนาทักษะต่าง ๆ ในการเรียนภาษาจีนได้เป็นอย่างดีในอนาคต ดังนั้นการมีพื้นฐานคำศัพท์ที่ดีก็จะทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาองค์ความรู้ของตนเองได้ในอนาคต

บทความนี้จะรวบรวมเทคนิคและแนวทางต่าง ๆ ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาจีนสำหรับผู้เรียนชาวไทยขึ้น โดยได้นำเอาทฤษฎีและประสบการณ์ต่าง ๆ ของผู้เขียนที่เป็นอาจารย์ผู้สอนภาษาจีนให้กับผู้เรียนชาวไทยพร้อมทั้งให้แนวทางในการจัดการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาจีนสำหรับผู้สอนภาษาจีนเพื่อให้สามารถปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนของตนได้ ซึ่งผู้เรียนชาวไทยที่เรียนภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศสามารถศึกษาและนำเอาแนวทางดังกล่าวไปปรับใช้ในการพัฒนาการเรียนภาษาจีนของตนต่อไป

2. เทคนิคการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาจีน

การเรียนภาษาต่างประเทศ ไม่ว่าภาษาใด “คำศัพท์” ถือว่าเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญและจำเป็นซึ่งขาดไม่ได้ เนื่องจากคำศัพท์จะเป็นด่านแรกที่ทำให้ผู้เรียนสามารถนำไปต่อยอดในการสื่อสารในรูปแบบอื่น ๆ ต่อไปได้ในอนาคต การที่ผู้เรียนจะสามารถฟัง พูด อ่าน หรือเขียนภาษาต่างประเทศนั้น ๆ ได้ในระดับดีมากน้อยเพียงใดนั้นย่อมขึ้นอยู่กับคลังคำศัพท์ที่ผู้เรียนมี

ภาษาจีน เป็นภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งที่มีการจัดการเรียนการสอนในประเทศไทยอย่างแพร่หลาย และมีจำนวนผู้เรียนชาวไทยเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนก็มีความสำคัญไม่แพ้การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ซึ่งจำเป็นต้องมีการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม ซึ่งกระบวนการถ่ายทอดทางภาษามีส่วนสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาจีนได้อย่างสัมฤทธิ์ผล โดยกระบวนการถ่ายทอดทางภาษานี้เรียกว่า 母语正迁移 หรือกระบวนการถ่ายทอดเชิงบวกของภาษาแม่ ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเรียนภาษาจีนได้ง่าย และสอดคล้องกับทฤษฎีของ周小兵, 朱其智, 邓小宁 (2012) ที่อธิบายว่า “ภาษาสองภาษามีองค์ประกอบที่เหมือนกัน เมื่อเกิดการถ่ายทอดเชิงบวกทางภาษา ก็จะทำให้เรียนภาษาได้ไม่ยาก”

แต่อย่างไรก็ตาม ในการถ่ายทอดทางภาษาย่อมต้องมีอุปสรรคและข้อแตกต่างทางภาษาที่ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้ ซึ่งอุปสรรคของการเรียนภาษาที่สองนั้นจะมาจากกระบวนการรบกวนของภาษาแม่ โดยเมื่อทำการเรียนการสอน ผู้สอน

สามารถใช้วิธีการยกตัวอย่างในส่วนที่ยากและสำคัญของภาษาก่อน และสร้างความเคยชินทางภาษาขึ้นมาใหม่ (刘珣, 2007) ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้และทำความเข้าใจ

ในขณะเดียวกัน 王建勤 (2009) ได้อธิบายว่า การเกิดการเรียนรู้ภาษา (语言习得) นั้นมาจากสองปัจจัยพื้นฐานคือ ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ซึ่งปัจจัยภายในคือ กลไกการเรียนรู้ภาษา (语言习得机制) ซึ่งเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ภาษาเป็นอันดับแรก ส่วนปัจจัยภายนอกคือสภาพแวดล้อมในการรับเข้าภาษา หากไม่มีการรับเข้าภาษา การเรียนรู้ภาษาก็จะเกิดขึ้นไม่ได้

การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนเพื่อพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาจีนของผู้เรียนชาวไทย นั้น ผู้สอนสามารถเลือกวิธีการจัดการเรียนการสอนได้อย่างหลากหลาย โดยสามารถพิจารณาได้จากกลุ่มผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้สามารถเลือกวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม และส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีทักษะด้านการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนของผู้เรียนสามารถทำได้ดังนี้

1. การอธิบายคำศัพท์โดยใช้หมวดนำตัวอักษรจีน

ในคำศัพท์ภาษาจีนมีหมวดนำตัวอักษรจีนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ผู้เรียนภาษาจีนจะต้องรู้เป็นอันดับแรก เพื่อให้ง่ายต่อการจำคำศัพท์และเข้าใจความหมายของคำในภาษาจีน เช่น คำว่า 姐姐มีหมวดนำตัวอักษรคือ 女 ซึ่งหมายถึงผู้หญิง เมื่อผู้เรียนเห็นหมวดนำนี้จะทำให้นึกถึงคำศัพท์ที่เกี่ยวกับผู้หญิง หรือคำว่า 吃 ซึ่งมีหมวดนำตัวอักษรคือ 口 ซึ่งหมายถึงปาก เมื่อผู้เรียนเห็นคำศัพท์เหล่านี้จะทำให้นึกถึงคำที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับปาก เป็นต้น

ดังนั้นผู้สอนจำเป็นต้องอธิบายหมวดนำตัวของตัวอักษรจีนให้ผู้เรียนเข้าใจ ซึ่งวิธีการนี้จะทำให้ผู้เรียนจดจำและคาดเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาจีนได้ง่ายขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภูเทพ ประภากร (2561) ที่ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้หมวดนำตัวอักษรจีน โดยจากผลการวิจัยพบว่า หมวดนำตัวอักษรจีนสามารถช่วยพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง แม่นยำ และเป็นระบบมากขึ้น ดังนั้นเมื่อผู้สอนเริ่มทำการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาจีน ควรอธิบายความหมายของตัวอักษรนำภาษาจีน อธิบายความสัมพันธ์ของรูป เสียง และความหมายของคำศัพท์กับหมวดนำตัวอักษรจีนให้ผู้เรียนเข้าใจก่อนเป็นอันดับแรก

2. การปูพื้นฐานการเขียนตัวอักษรจีน

ในการเรียนภาษาจีนนั้น พื้นฐานในการเขียนตัวอักษรจีนที่ถูกต้องถือได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญ และเป็นพื้นฐานที่ขาดไม่ได้ในการเรียนรู้และจดจำคำศัพท์ภาษาจีน โดยจากงานวิจัยของ จุฬารัตน์ คำน้อย และ หลิวซู จินหลิง (2561) ซึ่งได้ทำการศึกษากการสร้างคลังข้อมูลและวิเคราะห์การเขียนตัวอักษรจีนผิดของนักศึกษาไทย ระดับอุดมศึกษา ภาควิชาภาษาจีนศึกษา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง โดยสามารถแบ่งการเขียนผิดออกเป็น 6 ประเภท ได้แก่ 1. ขีดหรือส่วนประกอบข้างหายไป (遗漏) 2. การเขียนขีดหรือส่วนประกอบข้างเกิน (误加) 3. การนำขีดหรือส่วนประกอบของตัวอักษรอื่นมาแทนที่ (误代) 4. การเขียนขีดหรือส่วนประกอบของตัวอักษรผิดตำแหน่ง (错位) 5. การเขียนขีดหรือส่วนประกอบของตัวอักษรผิดรูป (变形) 6. การเขียนส่วนประกอบของตัวอักษรแบบปะปนกัน (杂糅) โดยมีวิธีการสอนดังนี้

- ผู้สอนอธิบายโครงสร้างของตัวอักษรจีน รวมถึงวิธีการเขียนลำดับขีดให้ผู้เรียนเข้าใจ โดยผู้สอนสามารถเขียนบนกระดานพร้อมทั้งอธิบายวิธีการเขียน หรือเปิดวิดีโอลำดับขีดของการเขียนอักษรจีนได้

อธิบายการเขียนลำดับขีด โดยแยกรูปแบบการเขียนลำดับขีดออกได้ดังนี้

- เขียนจากบนลงล่าง เช่น 三
- เขียนขีดขวางแล้วค่อยเขียนขีดตั้ง เช่น 十
- เขียนตรงกลางก่อนจากนั้นเขียนซ้าย ขวา เช่น 小
- เขียนติกรอบก่อนจากนั้นเขียนด้านใน เช่น 月
- เขียนติกรอบด้านนอกก่อน จากนั้นเขียนด้านใน แล้วค่อยปิด เช่น 四
- เขียนซ้ายก่อนแล้วค่อยเขียนขวา เช่น 八
- เขียนป้ายด้านซ้ายก่อนแล้วค่อยป้ายขวา เช่น 文

- เขียนด้านนอกก่อนค่อยเขียนด้านใน เช่น 问
อธิบายโครงสร้างของตัวอักษรจีน ดังนี้

- โครงสร้างแบบซ้ายขวา 伟、挣、休、但、明
- โครงสร้างแบบบนล่าง 苗、签、茜、岁、军
- โครงสร้างแบบซ้ายกลางขวา 湖、做、脚、谢
- โครงสร้างแบบบนกลางล่าง 宴、溪、禀
- โครงสร้างแบบขวา คลุมครึ่งบน 可、句、司、式
- โครงสร้างแบบซ้าย คลุมครึ่งบน 病、庙、尼、房
- โครงสร้างแบบซ้าย คลุมครึ่งล่าง 建、连、毯、尴尬
- โครงสร้างแบบกรอบบน 同、闻、问、闹、周
- โครงสร้างแบบกรอบล่าง 凶、函、画、幽
- โครงสร้างแบบกรอบซ้าย 区、医、臣
- โครงสร้างแบบกรอบรอบ 国、图、团、园
- โครงสร้างแบบโครงสร้างพิเศษ 坐、爽、夹

- ให้ผู้เรียนลงมือฝึกเขียนลำดับขีดของตัวอักษรจีน โดยคัดตัวอักษรจีนแบบแยกลำดับขีด เป็นต้น

ทั้งนี้ผู้สอนจำเป็นที่จะต้องเริ่มสอนผู้เรียนตั้งแต่ลำดับขีดเรื่อยมาจนถึงองค์ประกอบของตัวอักษรจีน เพื่อปูพื้นฐานการเขียนตัวอักษรจีนที่ถูกต้องให้กับผู้เรียนก่อนการลงมือเขียนจริง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจวิธีการเขียนตัวอักษรจีนที่ถูกต้องและสามารถนำไปต่อยอดในการฝึกเขียนคำศัพท์ได้ เพราะถ้าหากผู้เรียนไม่รู้วิธีการเขียนตัวอักษรจีนที่ถูกต้อง ผู้เรียนจะเลือกใช้วิธีการวาดภาพออกมาโดยให้มีความใกล้เคียงกับตัวอักษรจีนที่ต้องการเขียนมากที่สุด ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการจำตัวอักษรจีนแบบผิด ๆ และนำไปเขียนแบบผิด ๆ ดังนั้นพื้นฐานในการเขียนตัวอักษรจีนจึงเป็นสิ่งจำเป็นอีกอย่างหนึ่งที่ขาดไม่ได้ในการเรียนคำศัพท์ภาษาจีนที่ผู้สอนควรสอนให้กับผู้เรียนตั้งแต่ต้น

3. การเขียนตามคำบอก

การเขียนตามคำบอกเป็นทักษะหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนฝึกการจำคำศัพท์ผ่านการเขียน ซึ่งวิธีการนี้จะเป็นการช่วยทบทวนคำศัพท์เดิมให้กับผู้เรียนและยังสามารถตรวจเช็คการเตรียมบทเรียนล่วงหน้าของผู้เรียนได้อีกด้วย โดยสามารถทำได้ดังนี้

- ผู้สอนอ่านคำศัพท์นั้น ๆ เป็นภาษาจีน แล้วผู้เรียนเขียนคำศัพท์เป็นตัวอักษรจีน พินอินภาษาจีน พร้อมทั้งแปลความหมาย ซึ่งวิธีการเช่นนี้จะสามารถตรวจสอบความเข้าใจ และตรวจสอบความจำของผู้เรียนได้ รวมไปถึงการตรวจสอบความถูกต้องของการเขียนตัวอักษรจีน พินอิน และความหมายในคราวเดียวกัน

- การให้ผู้เรียนมาเขียนตามคำบอกหน้ากระดาน โดยอาจเลือกผู้เรียน 1 หรือ 2 คน มาเขียนคำศัพท์บนหน้ากระดาน ส่วนผู้เรียนคนอื่น ๆ ให้เขียนตามปกติ เมื่อเขียนเสร็จ ผู้สอนสามารถนำคำศัพท์ที่ผู้เรียนเขียนบนหน้ากระดานหยิบยกเป็นกรณีตัวอย่างในการสอนเขียนคำศัพท์ได้ โดยอธิบายคำที่ผู้เรียนเขียนผิดเป็นกรณีไป เช่น จุดที่ผู้เรียนควรระวัง หรือปัญหาทั่ว ๆ ไปที่มีักพบในการเขียนคำศัพท์ของผู้เรียน เป็นต้น

ซึ่งวิธีการเขียนตามคำบอกนั้นทำให้ผู้เรียนสามารถจำคำศัพท์โดยผ่านการเขียน เนื่องจากก่อนเรียนหรือหลังเรียนผู้เรียนจะทบทวนบทเรียนหรือเตรียมบทเรียนล่วงหน้า เพื่อให้สามารถจำคำศัพท์ได้ ก่อนที่จะมาเขียนตามคำบอกในห้องเรียน ซึ่งช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนจำคำศัพท์โดยผ่านการฝึกเขียนด้วยตนเองหลาย ๆ รอบ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของวิภาวัลย์ ฟองไพบุลย์ ภารติ ประพตกิจ และวัชร ไพสาศย์ (2554) ที่ได้ศึกษาการใช้เทคนิคเขียนตามคำบอกเพื่อพัฒนาคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาที่เรียนโดยเทคนิคเขียนตามคำบอกมีการพัฒนาคำศัพท์ที่สูงขึ้น และนักศึกษาในกลุ่มทดลองมีการพัฒนาคำศัพท์สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนโดยวิธีปกติ

4. การจัดกลุ่มคำศัพท์ตามชนิดของคำ

ในบทเรียนหนึ่งบทผู้สอนสามารถนำคำศัพท์มาจัดกลุ่มเป็น คำนาม (名词) คำกริยา (动词) คำคุณศัพท์ (形容词) คำบุพบท (介词) คำกริยาวิเศษณ์ (副词) ฯลฯ เพื่อให้ง่ายต่อการจำคำศัพท์ของผู้เรียน เช่น ในบทเรียนมีคำศัพท์ได้แก่ 想、买、词典、电脑、部、台、白、块、钱、千、一共、需要、面包、香蕉、苹果、再、斤、毛 ฯลฯ ผู้สอนสามารถนำคำศัพท์เหล่านี้มาจัดหมวดหมู่ขึ้นใหม่ เช่น

คำนาม (名词) : 词典、电脑、面包、香蕉、苹果、钱

คำกริยา (动词) : 想、买、需要

คำลักษณนาม (量词) : 部、台、块、毛、斤

จำนวนนับ (数量) : 白、千

คำกริยาวิเศษณ์ (副词) : 一共、再

วิธีการเช่นนี้นอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจคำศัพท์แล้วยังมีประโยชน์ต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาจีนของผู้เรียนเองในอนาคตอีกด้วย ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำคำศัพท์มาแต่งประโยคได้ง่ายขึ้น ขณะเดียวกันการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการเรียงลำดับตามประเภทของคำนั้น ผู้สอนควรหมั่นถามผู้เรียนระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่เสมอ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ และจำแนกประเภทของคำได้ โดยสามารถประยุกต์ใช้กับการอ่านคำศัพท์ในชั้นเรียนของผู้เรียนได้ เช่น ผู้สอน เรียกผู้เรียนอ่านคำศัพท์ประจำบท พร้อมทั้งบอกความหมายและในขณะเดียวกันก็ให้ผู้เรียนบอกประเภทของคำด้วย ซึ่งการทำเช่นนี้จะทำให้ผู้เรียนเกิดความเคยชินและเกิดการจดจำคำศัพท์และประเภทของคำศัพท์ได้อย่างแม่นยำ เมื่อผู้เรียนใช้บ่อย ๆ และผ่านกระบวนการเรียนรู้แบบทำซ้ำ ๆ จะส่งผลให้ผู้เรียนเมื่อเห็นคำศัพท์นั้น ๆ สามารถนำคำศัพท์มาใช้ได้ในทันที อีกทั้งวิธีการเช่นนี้มีผลทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางไวยากรณ์จีนได้เป็นอย่างดี และสามารถนำไปต่อยอดในการเรียนไวยากรณ์จีนต่อไป

5. การฝึกใช้คำศัพท์ตามบริบท

เนื่องจากคำศัพท์หนึ่งคำเมื่อนำมาใช้ในบริบทที่ต่างกัน ความหมายของคำก็จะเปลี่ยนไปตามบริบทของการใช้ ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนฝึกใช้คำศัพท์ที่ได้เรียนมาในบริบทที่หลากหลายจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์ และเกิดความคงทนในการจำคำศัพท์มากยิ่งขึ้น เพราะผู้เรียนได้ฝึกใช้คำศัพท์ในบริบทที่ต่างกันไป นอกจากนี้แล้วยังเป็นการช่วยฝึกทักษะการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทให้กับผู้เรียนได้อีกทางหนึ่ง ซึ่งการเดาคำศัพท์จากบริบทเป็นอีกหนึ่งกลวิธีที่มีประสิทธิภาพในการช่วยผู้เรียนให้เข้าใจเนื้อหาที่อ่านและช่วยเพิ่มปริมาณคำศัพท์ได้ อีกทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนจดจำคำศัพท์ได้มากขึ้นและยังช่วยเพิ่มความคงทนในการจำคำศัพท์ได้อีกด้วย (ณัฐพล คุปต์ธนโรจน์ บุษกร วิชชุตา และกรรณิการ์ ช่อไม้ทอง, 2559) การจัดการเรียนการสอนเช่นนี้จะช่วยให้ผู้เรียนไม่ยึดติดอยู่กับคำศัพท์เพียงความหมายเดียว แต่จะสอนให้ผู้เรียนสามารถคิดวิเคราะห์ตามสถานการณ์และรูปประโยคได้ ซึ่งส่งผลต่อการเรียนภาษาจีนของผู้เรียนอย่างมากเมื่อผู้เรียนเรียนภาษาจีนในระดับที่สูงขึ้น จะทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้และกระบวนการคิดวิเคราะห์ดังกล่าวไปต่อยอดเพื่อพัฒนาทักษะภาษาจีนต่อไปได้

6. การฝึกแต่งประโยคจากคำศัพท์

การนำคำศัพท์ที่เรียนมาแต่งประโยคเป็นอีกวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการจำคำศัพท์ได้และใช้คำศัพท์เป็น เนื่องจากการจะจำคำศัพท์ได้นั้นหากผู้เรียนท่องจำความหมายของคำศัพท์เพียงอย่างเดียว แต่ไม่นำคำศัพท์มาฝึกใช้ และเมื่อต้องการใช้คำศัพท์นั้น ๆ ในการสื่อสารจึงส่งผลให้ผู้เรียนใช้คำศัพท์ได้ไม่ถูกต้อง หรือใช้คำศัพท์ไม่เป็น การฝึกให้ผู้เรียนแต่งประโยคจากคำศัพท์ที่เรียนนั้นสามารถทำได้ดังนี้

- ผู้สอนสามารถอธิบายความหมายของคำศัพท์ก่อน จากนั้นให้ผู้เรียนฝึกแต่งประโยคจากคำศัพท์นั้น ๆ เช่น เมื่อเรียนคำว่า 还是 ผู้สอนควรอธิบายความหมายของ 还是 ก่อน จากนั้นยกตัวอย่างประโยคพร้อมอธิบายความหมาย

เพื่อให้ผู้เรียนเห็นภาพ ผู้สอนยกตัวอย่างประโยคที่ใช้ 还是 ให้ผู้เรียนดูก่อน เช่น 你喝茶还是咖啡？你吃饭还是吃面条？ จากนั้นให้ผู้เรียนฝึกแต่งประโยคโดยใช้คำศัพท์ 还是 เป็นต้น

การทำเช่นนี้จะช่วยให้ผู้สอนสามารถทดสอบความเข้าใจของผู้เรียนได้ โดยการสอนเช่นนี้ผู้สอนสามารถให้ผู้เรียนช่วยกันแต่งประโยคด้วยความสมัครใจ หรือให้แต่งประโยคทีละคนได้ เป็นต้น

ดังนั้นการฝึกให้ผู้เรียนนำคำศัพท์มาแต่งประโยคจึงเป็นอีกวิธีการจัดการเรียนการสอนอีกวิธีหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้คำศัพท์ และสร้างความเข้าใจด้านความหมายของคำศัพท์ให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งการจัดการเรียนการสอนประเภทนี้ผู้สอนสามารถทำได้โดยทบทวนความเข้าใจด้านคำศัพท์ประเภทของคำ และวิธีการใช้คำศัพท์นั้น ๆ ของผู้เรียน เช่น การให้ผู้เรียนแต่งประโยคโดยใช้คำศัพท์ที่ได้สอนไปแล้วในช่วงโมเรียนเพื่อเป็นการทบทวนคำศัพท์ประจำบทเรียนนั้น ๆ หรือพูดคุยกับผู้เรียนโดยใช้คำศัพท์ที่เรียนมาในหลาย ๆ บริบท เพื่อฝึกให้ผู้เรียนพูดคุยโต้ตอบและฝึกใช้คำศัพท์ไปในคราวเดียวกัน เป็นต้น

7. การอธิบายคำศัพท์ใหม่ด้วยคำศัพท์เดิมที่มีความหมายใกล้เคียงกัน

การอธิบายความหมายของคำศัพท์ใหม่โดยใช้คำศัพท์เดิมที่มีความหมายเหมือนหรือใกล้เคียงกันที่ผู้เรียนเคยเรียนมาแล้วมาอธิบาย เช่น เมื่อเรียนคำศัพท์ใหม่ 可是 ผู้สอนสามารถอธิบายโดยการอธิบายว่าคำนี้มีความหมายเหมือนกับ 但是 พร้อมทั้งอธิบายความเหมือนและความต่างของวิธีการใช้ระหว่างคำศัพท์เดิมและคำศัพท์ใหม่ เป็นต้น การใช้คำศัพท์ที่ผู้เรียนเคยเรียนมาอธิบายคำศัพท์ใหม่ ไม่เพียงเป็นการลดข้อจำกัดในการแปลภาษาแม่ของผู้เรียนออกไปเท่านั้น แต่ยังเป็นการพัฒนาความสามารถใช้ภาษาจีนของผู้เรียนด้วย (崔永华, 杨寄洲, 2009) ซึ่งการอธิบายคำศัพท์ใหม่โดยใช้คำศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกันมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนนั้น ทำได้ดังนี้

“本来” และ “原来”

“本来” คือ (1) การใช้อธิบายว่าที่เรื่องราวหรือเหตุการณ์นั้น ๆ เดิมที่เป็นเช่นนี้อยู่แล้ว

ตัวอย่างเช่น 这本书本来昨天就应该还给他了。

(2) ใช้อธิบายในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งก่อนหน้านี้ แต่ตอนนี้ไม่เป็นเช่นนั้นแล้ว

ตัวอย่างเช่น 他本来不吃蔬菜，后来才吃。

“原来” คือ (1) ใช้อธิบายในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งก่อนหน้านี้ แต่ตอนนี้ไม่เป็นเช่นนั้นแล้ว

ตัวอย่างเช่น ตัวอย่างเช่น 他本来不吃蔬菜，后来才吃。

(2) เมื่อก่อนไม่รู้เรื่องราว/เหตุการณ์ หรือเข้าใจเรื่องราว/เหตุการณ์ขึ้นมามากอย่างฉับพลันทันที

ตัวอย่างเช่น 原来是你啊！

วิธีการสอนเช่นนี้ผู้สอนสามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนชาวไทยได้ ถึงแม้ว่าผู้สอนจะเป็นอาจารย์ชาวไทย เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการทบทวนคำศัพท์เก่าและขณะเดียวกันยังสามารถช่วยให้ผู้เรียนอธิบายสิ่งต่าง ๆ เป็นภาษาจีนได้ เพราะเป้าหมายในการสอนภาษาจีนนั้นก็เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะทางด้านภาษาจีนให้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษามากที่สุด ผู้สอนจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะสร้างบรรยากาศในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีสภาพแวดล้อมในการเรียนที่ใช้ภาษาจีนได้มากที่สุด

8. การอ่านคำศัพท์

การอ่านคำศัพท์เป็นอีกวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบหนึ่งที่น่าสนใจจะทำให้ผู้เรียนจำคำศัพท์ได้แล้วยังทำให้สามารถออกเสียงคำศัพท์นั้น ๆ ได้ถูกต้องชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดย 崔永华, 杨寄洲 (2009) กล่าวว่า ในการเรียนภาษาหนึ่ง ๆ นั้น การออกเสียงที่ชัดเจนเป็นสัญลักษณ์ของการเรียนภาษาว่าจะสำเร็จหรือล้มเหลว ซึ่งถือเป็นระดับทางภาษาในด้านแรกของผู้เรียน ดังนั้นเพื่อให้ผู้เรียนสามารถจำคำศัพท์ที่เรียนได้ถูกต้องและแม่นยำ การอ่านออกเสียงคำศัพท์จึงเป็นอีกวิธีหนึ่งซึ่งสามารถทำได้ โดยมีรายละเอียดดังนี้

- การอ่านนำ โดยผู้สอนอ่านนำแล้วผู้เรียนอ่านตาม จากนั้นให้ผู้เรียนอ่านเองแล้วผู้สอนคอยแก้ไขคำที่อ่านผิด ซึ่งวิธีการนี้จะช่วยให้ผู้เรียนจำการออกเสียงของคำศัพท์ที่ถูกต้องได้ และสามารถออกเสียงคำศัพท์นั้น ๆ ได้ถูกต้องชัดเจน

- การสุ่มเลือกผู้เรียนอ่านคำศัพท์ในบทเรียนเป็นรายบุคคล จะช่วยให้ผู้สอนรู้ว่าผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้องหรือไม่ และยังให้ผู้สอนรู้ปัญหาในการออกเสียงของผู้เรียนแต่ละคน และสามารถทำให้แก้ไขปัญหของผู้เรียนแต่ละคนได้อย่างตรงจุด

9. การแปลความหมายของคำศัพท์เป็นภาษาไทย

วิธีการนี้ถือได้ว่าเป็นวิธีการที่ง่ายที่สุดเมื่อใช้อธิบายคำศัพท์ภาษาจีนให้กับผู้เรียนชาวไทย โดยผู้สอนสามารถอธิบายความหมายของคำศัพท์นั้น ๆ ให้ผู้เรียนเข้าใจได้ในทันที ซึ่งวิธีการนี้มักใช้กับคำศัพท์ที่เป็นนามธรรม หรือใช้กับคำศัพท์ภาษาไทยที่มีความหมายตรงกับภาษาจีนมาแปลให้กับผู้ฟังเข้าใจได้ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ สามารถอ่าน จำ และนำคำศัพท์นั้น ๆ ไปใช้ได้อย่างถูกต้องตรงความหมาย

ขณะเดียวกัน วิธีการนี้อาจส่งผลเสียในการเรียนภาษาของผู้เรียนได้ เพราะจะทำให้ผู้เรียนต้องฟังการแปลเป็นภาษาไทยอยู่ตลอดเวลา ซึ่งกระทบกับการรับรู้ภาษาจีนโดยตรงของผู้เรียน ดังนั้นหากผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนฝึกและพัฒนาทักษะทางภาษาจีนจึงจำเป็นต้องสร้างบรรยากาศในช่วงเรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้สัมผัสกับภาษาจีนให้มากที่สุด เนื่องจากผู้เรียนที่เรียนในประเทศไทยมีโอกาสในการใช้ภาษาจีนในชีวิตประจำวันค่อนข้างน้อย อีกทั้งคำศัพท์บางคำไม่สามารถแปลตรงตัวได้ แต่ต้องอาศัยการแปลตามบริบทของประโยค ดังนั้นหากในการจัดการเรียนการสอนมีการใช้คำศัพท์คำเดียวกันแต่ใช้ในบริบทที่หลากหลายในการยกตัวอย่างควบคู่ไปกับการแปลตามบริบทจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำคำศัพท์ไปประยุกต์ใช้ได้ดียิ่งขึ้น

10. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้เกม

การจัดการเรียนการสอนผ่านการเล่นเกมนั้นก็เป็นอีกวิธีการหนึ่งในการสอนคำศัพท์ภาษาจีนที่ผู้สอนนิยมนำมาใช้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสุข และเกิดการเรียนรู้ เพราะการใช้เกมประกอบการสอนภาษาส่งผลต่อการเรียนของผู้เรียนมากกว่าการสอนโดยไม่ใช้เกมประกอบการสอน เนื่องจากเกมประกอบบทเรียนทำให้ผู้เรียนเกิดความสุขสนุกสนาน ไม่เบื่อหน่ายต่อบทเรียนสร้างความสนใจทำให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ อยากเห็นเกิดการเรียนรู้ดีขึ้น เข้าใจบทเรียนได้ง่าย จดจำได้เร็ว แม่นยำ และทนทาน รวมทั้งพัฒนาไหวพริบให้ดีขึ้น (เหงียน ถิ หงู๋ อี, 2556) อีกทั้งงานวิจัยของคุณิตา เดชะโชติ และจาง ชู่คุน (2561) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องการใช้เกมการศึกษาเพื่อพัฒนาความจำด้านคำศัพท์ภาษาจีนสำหรับงานบริการในธุรกิจโรงแรม ได้ข้อสรุปว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านความจำภายหลังการใช้เกมการศึกษาสูงกว่าก่อนการใช้เกมการศึกษา และมีความพึงพอใจต่อเกมการศึกษาที่ใช้ในการพัฒนาความจำด้านคำศัพท์ภาษาจีนสำหรับงานบริการในธุรกิจโรงแรมอยู่ในระดับดี

การใช้เกมเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนจึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่ผู้สอนสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ ซึ่งเกมที่น่าสนใจในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการจำคำศัพท์ภาษาจีน ได้แก่

- เกมการจับกลุ่มคำ (คำนาม คำลักษณนาม คำกริยา ฯลฯ) โดยในแต่ละบทเรียนจะมีคำศัพท์อยู่เป็นจำนวนมาก ผู้สอนสามารถนำคำศัพท์มาจัดแบ่งกลุ่มคำศัพท์ออกเป็นคำชนิดต่าง ๆ โดยการทำเป็นบัตรคำศัพท์ จากนั้นแจกให้ผู้เรียนแต่ละคน แล้วกำหนดให้ผู้เรียนนำกระดาษคำศัพท์ที่ได้เดินเข้ากลุ่มตามประเภทของคำศัพท์ในระยะเวลาที่กำหนด เมื่อเข้ากลุ่มได้แล้วให้ผู้เรียนนั่งลง จากนั้นให้แต่ละคนในกลุ่มแนะนำคำศัพท์และบอกความหมายของคำศัพท์ที่ตนได้พร้อมยกตัวอย่างประโยคโดยใช้คำศัพท์นั้น ๆ เป็นต้น

- เกมเก้าอี้ดนตรี ผู้สอนใช้บัตรคำในการสอนคำศัพท์ก่อนในเบื้องต้น เมื่อผู้เรียนจำคำศัพท์ได้แล้วเริ่มเล่นเกมเก้าอี้ดนตรี โดยวางบัตรคำศัพท์ด้านที่เป็นความหมายของคำศัพท์ไว้บนเก้าอี้ จากนั้นเปิดเพลงให้ผู้เรียนเดินตามจังหวะ เมื่อเพลงหยุดผู้สอนจะพูดคำศัพท์นั้น ๆ ออกมาเป็นภาษาจีน และให้ผู้เรียนไปนั่งบนเก้าอี้ ที่มีความหมายคำศัพท์นั้น ๆ เขียนอยู่ และเมื่อผู้เรียนนั่งได้ถูกต้องก็ให้ผู้เรียนอ่านคำศัพท์นั้น ๆ อีกครั้งหนึ่งเพื่อเป็นการตรวจสอบความถูกต้อง เป็นต้น

นอกจากนี้ยังสามารถเล่นสลับกันได้โดยใช้วิธีการเล่นเช่นเดียวกับข้างต้น แต่จะเป็นการการวางคำศัพท์ด้านที่เป็นภาษาจีนบนเก้าอี้แทน และให้ผู้สอนบอกความหมายของคำศัพท์นั้น ๆ เป็นภาษาไทย เป็นต้น

- เกมบิงโกคำศัพท์ โดยทำกระดาษบิงโกแจกให้กับผู้เรียน ซึ่งจะเป็นคำศัพท์ที่เรียนไปในชั่วโมงนั้น ๆ หรือคำศัพท์ที่เคยเรียนมาแล้วก็ได้ โดยอาจมีตัวอักษรจีน ฟินอิน ความหมาย หรือมีเพียงอย่างเดียวหนึ่ง จากนั้นผู้สอนอ่านคำศัพท์โดยสามารถอ่านเป็นภาษาจีน หรืออ่านเป็นภาษาไทย แล้วให้ผู้เรียนกากบาทคำที่ได้ยินในกระดาษบิงโกของตนเอง ทำเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะได้ผู้ชนะ จากนั้นให้ผู้ชนะอ่านคำศัพท์ที่ตนได้บิงโกพร้อมแปลความหมาย เป็นต้น

อย่างไรก็ตามเมื่อการจัดการเรียนการสอนในชั่วโมงนั้น ๆ สิ้นสุดลง ผู้สอนควรทำการทบทวนองค์ความรู้ประจำบทให้กับผู้เรียนเสมอ

ทั้งนี้ เนื่องจากผู้เรียนเป็นองค์ประกอบสำคัญของการเรียนการสอน ผู้สอนจึงจำเป็นต้องจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน เนื้อหาสาระในการสอนสุดท้ายแล้วต้องเกิดผลกับตัวผู้เรียน ผู้สอนจึงต้องเอาใจใส่ในการจัดการเรียนการสอนทุกขั้นตอน เพื่อให้ผู้เรียนค่อย ๆ ได้รับความรู้ใหม่ไปทีละขั้นตามลำดับ (徐子亮, 吴仁甫, 2005) ซึ่งผู้สอนสามารถนำเทคนิคการจัดการเรียนการสอนที่กล่าวมาข้างต้นไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนของตนได้

11. การใช้กิจกรรมบันเทิงหรือกิจกรรมนันทนาการ

ผู้เรียนชาวไทยที่เรียนภาษาจีนซึ่งไม่ใช่ภาษาแม่นอกจากจะเรียนรู้คำศัพท์จากบทเรียนที่เรียนแล้วควรหากิจกรรมบันเทิงที่ตนสนใจเพื่อกระตุ้นการเรียนภาษาจีนของตนเอง เช่น การดูหนังจีน ฟังเพลงจีน ร้องเพลงจีน ดูรายการหรือโชว์ต่าง ๆ การเล่นเกม อ่านหนังสือในเรื่องที่ตนเองสนใจ ฯลฯ ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวสามารถนำมาใช้ได้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ซึ่งกิจกรรมที่กล่าวมานั้นจะช่วยให้ผู้เรียนรู้ภาษาจีนได้ดีกว่าการเรียนจากครู โดยครูจะทำหน้าที่เป็นเพียงผู้ช่วยเท่านั้น ซึ่งการทำกิจกรรมข้างต้นจะทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาจีนได้ดีกว่าหลาย ๆ ข้อที่กล่าวมาข้างต้น

สิ่งเหล่านี้จะทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ เพิ่มเติมจากที่เรียนในห้องเรียน และในขณะเดียวกัน หากพบคำศัพท์ใหม่ ๆ ที่ไม่เคยเรียนผู้เรียนควรทำการจดบันทึกเปิดพจนานุกรมเพื่อหาความหมาย และฝึกใช้คำศัพท์นั้น ๆ ด้วย เพราะการเรียนรู้ไม่ได้มีเพียงในห้องเรียนการเรียนรู้นอกห้องเรียนจึงเป็นอีกวิธีการหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มทักษะทางภาษาจีนที่ดีของตัวผู้เรียน

3. บทสรุป

การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนให้กับผู้เรียนนั้นมีอยู่ด้วยกันหลากหลายวิธี ซึ่งผู้สอนจะเลือกวิธีการใดมาใช้สอนต้องพิจารณาจากตัวของผู้เรียนแต่ละกลุ่มด้วยว่ามีการรับรู้สิ่งที่ผู้สอนสอนได้มากน้อยเพียงใด และวิธีการจัดการเรียนการสอนเหมาะสมกับตัวผู้เรียนหรือไม่ เหยียน จิงเหวิน (2562) ได้กล่าวว่า “แต่ละภาษาย่อมมีสิ่งที่คล้ายคลึงกันและส่วนที่แตกต่างกัน สำหรับผู้ที่เรียนภาษาต่างประเทศแล้ว ส่วนที่คล้ายคลึงกันกับภาษาแม่ของตนย่อมรู้สึกว่าง่าย ส่วนที่แตกต่างกันก็จะรู้สึกว่ายาก ดังนั้นไม่ว่าจะเป็นผู้เรียนหรือผู้สอน การรับรู้ถึงความคล้ายคลึงและความแตกต่างระหว่างภาษาจีนกับภาษานั้นจะทำให้เราเปรียบเทียบอยู่บนที่สูงจนสามารถมองปัญหาในภาพรวมได้อย่างทะลุปรุโปร่ง ซึ่งจะช่วยให้เรารู้จักลำดับความสำคัญและความจำเป็นเร่งด่วนในการเรียนการสอน จึงนำไปสู่การเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ” หากผู้สอนต้องการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเรียนภาษาจีนได้อย่างราบรื่นจึงควรเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาจีนและภาษาไทยเพื่อให้ผู้เรียนเห็นภาพที่ชัดเจนขึ้น และสามารถนำมาทำความเข้าใจในการเรียนได้มากยิ่งขึ้น ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ภาษาจีน

นอกจากนี้ การให้กำลังใจผู้เรียนก็เป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งในการจัดการเรียนการสอน หากมีผู้เรียนที่เรียนได้ช้าหรือจำในสิ่งที่เรียนไม่ได้ ผู้สอนควรให้กำลังใจ เพราะหากเกิดการตำหนิเกิดขึ้น แทนที่จะทำให้ผู้เรียนอยากพยายามเรียนให้เข้าใจ แต่กลับจะยิ่งทำให้ผู้เรียนไม่ชอบในรายวิชาที่เรียน และรู้สึกว้าสิ่งที่ยังเรียนนั้นยิ่งเรียนยิ่งยาก

ในด้านการพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาจีนสำหรับผู้เรียนนั้น ผู้สอนควรเลือกใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนตามระดับภาษาของผู้เรียน หากเลือกใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียนแล้ว จะส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนสัมฤทธิ์ผล ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะในการใช้คำศัพท์ และสามารถจดจำคำศัพท์ที่เรียนได้ เนื่องจากผู้สอนมีส่วนสำคัญอย่างมากในการกระตุ้นผู้เรียนเพื่อให้เรียนรู้และจดจำในสิ่งที่เรียน แต่ในขณะเดียวกันตัวผู้เรียนเองก็สามารถเลือกใช้แนวทางการจำคำศัพท์ภาษาจีนดังที่กล่าวไว้ข้างต้นมาปรับใช้ในการจำคำศัพท์ภาษาจีนของตนได้

เช่นเดียวกัน ซึ่งสามารถพิจารณาจากความสนใจของตนเองในการเรียนรู้ภาษาจีนและนำเอาวิธีการดังกล่าวมาปรับใช้ให้เหมาะสมได้

4. เอกสารอ้างอิง

- คุณิตา เดชะโชติ และจาง ชู่คุน. (2561). *การใช้เกมการศึกษาเพื่อพัฒนาความจำด้านคำศัพท์ภาษาจีนสำหรับงานบริการในธุรกิจโรงแรม*.
- มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ : พลังปัญญาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (หน้า 673-682). คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- จุฬารัตน์ คำน้อย และหลิวซู จินหลิง. (2561). การสร้างคลังข้อมูลและวิเคราะห์การเขียนตัวอักษรจีนผิดของนักศึกษาไทย ระดับอุดมศึกษา กรณีศึกษาสำนักวิชาจีนวิทยา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง. *วารสารจีนศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*, 11 (2), 102-119.
- ณัฐพล ศุภโรจน์ม บุษกร วิชุลตา และกรรณิการ์ ช่อไม้ทอง. (2559). การสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดาคำศัพท์จากบริบท. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต*, 25-42.
- ภารดี ประพุดติก และวัชร โพธินาน วิภาวัลย์ พงษ์ไพบูลย์. (2554). การใช้เทคนิคเขียนตามคำบอกเพื่อพัฒนาคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษา. *วารสารวิชาการศิลปศาสตร์ประยุกต์*, 48-56.
- ภูเทพ ประภาร. (2561). การพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้หมวดนำตัวอักษรจีน. *วารสาร มทร.อีสาน*, 5 (2), 100-111.
- เหิงยีน ถิ หลู อี้. (2556). *การใช้เกมคำศัพท์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทยของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ นครโฮจิมินห์ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม*. เข้าถึงได้จาก สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ: <https://doi.nrct.go.th/ListDoi/listDetail?Resolve DOI=10.14457/SWU.the.2013.1>
- เหียน จิ่งเหวิน. (2562). *รู้จริงเรียนจีน (จูกี้จี้จ้อจิ้น เล่ม 2 ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 2 (เล่มที่ 3)*. กรุงเทพฯ: กรุงเทพฯ กรีนไลฟ์ พรินติ้ง เฮาส์.
- 刘珣. (2007). 汉语作为第二语言教学兼论 (卷 4). 北京: 北京语言大学出版社.
- 周小兵, 朱其智 และ邓小宁. (2012). 外国人学汉语语法偏误研究 (卷 4). 北京: 北京语言大学出版社.
- 崔永华, 杨寄洲. (2009). 汉语课堂教学技巧. 北京: 北京语言大学出版社.
- 徐子亮 และ吴仁甫. (2005). 实用对外汉语教学法. 北京: 北京大学出版社.
- 王建勤. (2009). 第二语言习得研究. 北京: 商务印书馆.
- 黄伯荣 และ李炜. (2012). 现代汉语 (上册). 北京: 北京大学出版社.

